

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2005/C 271/01	Rozsudek soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-416/02: Komise Evropských společenství proti Španělskému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 75/442/EHS a 91/156/EHS — Pojem odpadů — Směrnice 85/337/EHS a 97/11/ES — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 80/68/EHS — Ochrana podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Směrnice 91/676/EHS — Ochrana vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů — Znečištění způsobené zařízením k chovu prasat)	1
2005/C 271/02	Rozsudek soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. září 2005 ve věci C-37/03 P: BioID AG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Slovní a obrazová ochranná známka — BioID — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Ochranná známka postrádající rozlišovací způsobilost)	1
2005/C 271/03	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-121/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 75/442/EHS a 91/156/EHS — Pojem odpadů — Směrnice 85/337/EHS a 97/11/ES — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 80/68/EHS — Ochrana podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami — Směrnice 80/778/EHS — Jakost vody určené k lidské spotřebě)	2
2005/C 271/04	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-132/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato): Ministero della Salute proti Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori (Nařízení (ES) č. 1139/98 — Článek 2 odst. 2 písm. b) — Doplnující zvláštní požadavky na označování potravin — Povinné uvádění údajů o přítomnosti látek pocházejících z určitých geneticky modifikovaných organismů (GMO) — Geneticky modifikované sójové boby a kukuřice — Osвобоzení od požadavku v případě náhodné přítomnosti GMO nepřesahující určenou tolerovanou hodnotu — Potraviny určené pro zvláštní výživu — Kojenci nebo malé děti — Použitelnost osvobození — Zásada obezřetnosti)	2

2005/C 271/05	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. září 2005 ve věci C-199/03: Irsko proti Komisi Evropských společenství (Žaloba na neplatnost — Evropský sociální fond — Snížení finanční pomoci Společenství — Zjevně nesprávné posouzení — Přiměřenost — Právní jistota — Legitimní očekávání)	3
2005/C 271/06	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. září 2005 ve spojených věcech C-281/03 a C-282/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het bedrijfsleven): Cindu Chemicals BV a další proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Směrnice 76/769/EHS — Nebezpečné látky — Možnost členských států stanovit doplňující podmínky pro uvádění na trh a používání biocidního přípravku, u jehož účinné látky je používání omezeno směrnici — Přípravky na ochranu dřeva obsahující destiláty z uheľného dehtu (karbolineum a kreosotový olej) — Přípravky na ochranu dřeva obsahující měď, chrom a arzen)	3
2005/C 271/07	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. září 2005 ve věci C-372/03: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/439/EHS — Řidičské průkazy — Minimální věk vyžadovaný pro přístup k řízení určitých vozidel — Možnost řídit vozidla jiné skupiny než té, pro kterou byl řidičský průkaz vydán — Povinnost zaregistrovat a vyměnit řidičský průkaz)	4
2005/C 271/08	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. července 2005 ve věci C-376/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te 's-Hertogenbosch): D. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (Daňové právní předpisy — Daň z majetku — Nárok na snížení základu daně — Odlišné zacházení s rezidenty a nerezidenty — Smlouva o zamezení dvojího zdanění)	4
2005/C 271/09	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. září 2005 ve věci C-495/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): Intermodal Trasports BV proti Staatssecretaris van Financiën (Společný celní sazebník — Sazebníková čísla a položky — Zařazení v kombinované nomenklatuře — Číslo 8709 — Traktor „Magnum ET120 Terminal Tractor“ — Článek 234 ES — Povinnost vnitrostátního soudu podat předběžnou otázku — Podmínky — Závazná informace o sazebním zařazení zboží vydaná ve prospěch třetí osoby celními orgány jiného členského státu týkající se podobného vozidla)	5
2005/C 271/10	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-500/03: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 98/34/ES — Normy a technické předpisy — Vnitrostátní právní úprava použitelná na výletní lodě)	6
2005/C 271/11	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. září 2005 ve spojených věcech C-544/03 a C-545/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): Mobistar SA proti Commune de Fléron a Belgacom Mobile SA proti Commune de Schaerbeek (Článek 59 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 49 ES) — Telekomunikační služby — Směrnice 90/388/EHS — Článek 3c — Zrušení veškerých omezení — Obecní poplatky za stožáry, sloupky a antény pro šíření GSM)	6
2005/C 271/12	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-40/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus): Syuichi Yonemoto (Sbližování právních předpisů — Strojní zařízení — Směrnice 98/37/ES — Slučitelnost vnitrostátních právních předpisů ukládajících dovozci, aby ověřil bezpečnost strojního zařízení opatřeného ES prohlášením o shodě)	7

2005/C 271/13	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. září 2005 ve věci C-58/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof): Antje Köhler proti Finanzamt Düsseldorf-Nord (Šestá směrnice o DPH — Místo zdanitelného plnění — Dodání zboží uskutečněné na výletní lodi — Preprava uskutečněná ve Společenství — Vynětí z daňové povinnosti v případě zastávky mimo Společenství — Dosah vynětí)	7
2005/C 271/14	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-129/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) proti Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM) (Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Osoby, kterým musí být přezkumná řízení dostupná — Sdružení ad hoc, které podává nabídku — Zákaz pro jednoho z členů sdružení ad hoc podat návrh na přezkum samostatně — Pojem „zájem na získání veřejné zakázky“)	8
2005/C 271/15	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-278/04: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/88/ES a 2001/93/ES — Sanitární politika — Ochrana prasat — Neprovedení)	8
2005/C 271/16	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-288/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien): AB proti Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk (Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství — Služební řád úředníků — Pracovní řád ostatních zaměstnanců — Místní zaměstnanec přidělený k zastoupení Komise v Rakousku — Daňový režim)	9
2005/C 271/17	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-427/04: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/16/ES — Transevropské sítě — Interoperabilita transevropského konvenčního železničního systému — Neprovedení)	9
2005/C 271/18	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-448/04: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství (Nesplnění povinnosti státu — Směrnice 2001/40/ES — Vzájemné uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	10
2005/C 271/19	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-462/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/40/ES — Vzájemné uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	10
2005/C 271/20	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. července 2005 ve věci C-31/05: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/19/ES, 2002/20/ES a 2002/21/ES — Sítě a služby — Elektronické komunikace — Společný předpisový rámec — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	11
2005/C 271/21	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 8. září 2005 ve věci C-57/05: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/46/ES — Sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy — Neprovedení v předepsané lhůtě)	11

2005/C 271/22	Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. června 2005 ve spojených věcech C-483/00, C-485/00 až C-488/00, C-492/00 až C-494/00, C-496/00, C-500/00 a C-21/01 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Azienda Agricola Nardoni di Benedetto Nardoni proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-483/00), a Azienda Agricola Antonio Tonon proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), za přítomnosti: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-485/00), a Azienda Agricola Beniamino Brutti a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), za přítomnosti: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica a další (C-486/00), a Cooperativa Nuova Latte Srl proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-487/00), a Azienda Agricola Fermo e Gabriele Borini ss proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-488/00), a Giuseppe De Marchi a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-492/00), a Ferdinando Pavan a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-493/00), a Associazione dei Produttori di Latte delle Terre del Granducato a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Toscana (C-494/00), a Associazione Agricola Produttori Castellani Soc. coop. arl a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-496/00), a Azienda Agricola Pietro Baita a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-500/00), a Giorgio Accarini a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-21/01) (Zemědělství — Společná organizace trhů — Mléko a mléčné výrobky — Doplnková dávka na mléko — Nařízení (EHS) č. 3950/92 a č. 536/93 — Referenční množství — Úprava a posteriori)	12
2005/C 271/23	Věc: C-284/05: Žaloba podaná dne 15. července 2005 Komisí Evropských společenství proti Finské republice	13
2005/C 271/24	Věc C-289/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Rovaniemen hallinto-oikeus ze dne 15. července 2005 ve věci Länsstyrelsen i Norrbottens län proti Lapin liitto	13
2005/C 271/25	Věc C-298/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Münster ze dne 5. července 2005 ve věci Columbus Container Services B.V.B.A & Co. proti Finanzamt Bielefeld-Innenstadt	14
2005/C 271/26	Věc C-303/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Arbitragehof (Belgie) ze dne 13. července 2005 ve věci neziskové sdružení Advocaten voor de wereld proti Ministerraad	14
2005/C 271/27	Věc C-320/05 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. srpna 2005 Fred Olsen, SA, proti rozsudku vydanému dne 15. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-17/02, Fred Olsen, SA, proti Komisi Evropských společenství, podporované Španělským královstvím	14
2005/C 271/28	Věc C-323/05: Žaloba podaná dne 24. srpna 2005 Komisí Evropských společenství proti Spojenému království	15
2005/C 271/29	Věc C-326/05 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. srpna 2005 Industrias Químicas del Vallés, S.A., proti rozsudku vydanému dne 28. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-158/03, Industrias Químicas del Vallés, S.A., proti Komisi Evropských společenství	15

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 271/30	Věc C-329/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 28. června 2005 ve věci Finanzamt Dinslaken proti Geroldu Meindlovi, vedlejší účastník: Christine Meindl-Berger	16
2005/C 271/31	Věc C-330/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Hovrätten för Övre Norrland ze dne 22. srpna 2005 ve věci Fredrik Granberg proti Ministère public (Státní zastupitelství)	17
2005/C 271/32	Věc C-331/05 P: Opravný prostředek podaný dne 6. září 2005 společností Internationaler Hilfsfonds e.V. proti usnesení vydanému dne 11. července 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-294/04, Internationaler Hilfsfonds e.V. proti Komisi Evropských společenství	17
2005/C 271/33	Výmaz věci C-360/01	18
2005/C 271/34	Výmaz věci C-108/04	18
2005/C 271/35	Výmaz věci C-425/04	18
2005/C 271/36	Výmaz věci C-458/04	18
	SOUD PRVNÍHO STUPNĚ	
2005/C 271/37	Sdělení	19
2005/C 271/38	Věc T-300/05: Žaloba podaná 21. července 2005 – Kyperská republika proti Komisi Evropských společenství	19
2005/C 271/39	Věc T-301/05: Žaloba podaná dne 2. srpna 2005 – Guigard v. Komise	19
2005/C 271/40	Věc T-305/05: Žaloba podaná dne 1. srpna 2005 – Balabanis a Le Dour v. Komise	20
2005/C 271/41	Věc T-306/05: Žaloba podaná dne 10. srpna 2005 – Scippacercola a Terezakis v. Komise	20
2005/C 271/42	Věc T-310/05: Žaloba podaná dne 12. srpna 2005 ASTEC Global Consultancy v. Komise	21
2005/C 271/43	Věc T-311/05: Žaloba podaná dne 9. srpna 2005 – Rounis v. Komise	22
2005/C 271/44	Věc T-312/05: Žaloba podaná dne 9. srpna 2005 – Komise Evropských společenství v. Effrosyni Alexiadou	22
2005/C 271/45	Věc T-316/05: Žaloba podaná dne 12. srpna 2005 – Kyperská republika proti Komisi Evropských společenství	23
2005/C 271/46	Věc T-317/05: Žaloba podaná dne 16. srpna 2005 – Kustom Musical Amplification v. OHIM	23
2005/C 271/47	Věc T-321/05: Žaloba podaná dne 25. srpna 2005 – AstraZeneca v. Komise	24
2005/C 271/48	Věc T-324/05: Žaloba podaná 25. srpna 2005 – Estonsko proti Komisi	24
2005/C 271/49	Věc T-341/05: Žaloba podaná dne 8. září 2005 – Španělské království v. Komise Evropských společenství	25

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
	SOD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE	
2005/C 271/50	Složení přísahy nových soudců Soudu pro veřejnou službu Evropské unie	27
2005/C 271/51	Volba předsedy Soudu pro veřejnou službu	27
<hr/>		
	II <i>Přípravné akty</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oznámení</i>	
2005/C 271/52	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 257, 15.10.2005	28

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-416/02: Komise Evropských společenství proti Španělskému království⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 75/442/EHS a 91/156/EHS — Pojem odpadů — Směrnice 85/337/EHS a 97/11/ES — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 80/68/EHS — Ochrana podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami — Směrnice 91/271/EHS — Čištění městských odpadních vod — Směrnice 91/676/EHS — Ochrana vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů — Znečištění způsobené zařízením k chovu prasat)

(2005/C 271/01)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-416/02, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 19. listopadu 2002, **Komise Evropských společenství**, (zmocněnec: G. Valero Jordana), podporovaná **Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku** (zmocněnci: K. Manji, poté C. White, ve spolupráci s D. Wyattem, QC), proti **Španělskému království** (zmocněnkyně: N. Díaz Abad), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda, J.-P. Puissochet (zpravodaj), S. von Bahr, U. Löhmus a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Španělské království tím, že nezajistilo, aby městské odpadní vody z aglomerace Vera byly čišťeny tak, jak stanoví čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod, tedy podle přísnějších požadavků, než jaké jsou popsány v článku 4 této směrnice, a nevymezilo Rambla de Mojácar jako ohroženou oblast v rozporu s ustanoveními čl. 3 odst. 1, 2 a 4 směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských

zdrojů, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedených směrnic.

- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Španělskému království se ukládá náhrada dvou třetin veškerých nákladů řízení. Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada jedné třetiny nákladů řízení.
- 4) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 31, 8.2.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 15. září 2005

ve věci C-37/03 P: BioID AG proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Slovní a obrazová ochranná známka — BioID — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Ochranná známka postrádající rozlišovací způsobilost)

(2005/C 271/02)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-37/03 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 3. února 2003, **BioID AG**, se sídlem v Berlíně (Německo), v soudní likvidaci (advokát: A. Nordemann), přičemž dalším účastníkem řízení je **Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)**, (zmocněnci: A. von Mühlendahl

a G. Schneider), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, J. Malenovský a A. Ó Caoimh (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne **15. září 2005** rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 5. prosince 2002, *BioID v. OHIM (BioID) (T-91/01, Recueil, s. II-5159)* se zrušuje.
- 2) Žaloba proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 20. února 2001 se zamítá.
- 3) Navrhovatelce se ukládá náhrada nákladů řízení v obou stupních.

(¹) Úř. věst. 70, 22.3.2003

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci **C-121/03: Komise Evropských společenství proti Španělskému království** (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 75/442/EHS a 91/156/EHS — Pojem odpadů — Směrnice 85/337/EHS a 97/11/ES — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Směrnice 80/68/EHS — Ochrana podzemních vod před znečištěním některými nebezpečnými látkami — Směrnice 80/778/EHS — Jakost vody určené k lidské spotřebě)

(2005/C 271/03)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-121/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 19. března 2003, **Komise Evropských společenství**, (zmocněnec: G. Valero Jordana) proti **Španělskému království**, (zmocněnkyně: N. Díaz Abad), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet (zpravodaj), S. von Bahr, U. Lohmus a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Španělské království tím, že neprovedlo před výstavbou zařízení k chovu prasat v regionu Baix Ter nebo skutečným jejich změn

posouzení vlivů na životní prostředí v rozporu s ustanoveními článku 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí a že v několika veřejných vodovodních sítích v regionu Baix Ter překročilo nejvyšší přípustnou koncentraci pro ukazatel „dusičnany“ stanovenou v příloze I, C bodě 20 směrnice Rady 80/778/EHS ze dne 15. července 1980 o jakosti vody určené k lidské spotřebě v rozporu s čl. 7 odst. 6 této směrnice, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedených směrnic.

2. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

3. Španělskému království se ukládá náhrada dvou třetin veškerých nákladů řízení. Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada jedné třetiny nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 135, 7.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci **C-132/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato): Ministero della Salute proti Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori** (¹)

(Nařízení (ES) č. 1139/98 — Článek 2 odst. 2 písm. b) — Doplnující zvláštní požadavky na označování potravin — Povinné uvádění údajů o přítomnosti látek pocházejících z určitých geneticky modifikovaných organismů (GMO) — Geneticky modifikované sójové boby a kukuřice — Osvobození od požadavku v případě náhodné přítomnosti GMO nepřesahující určenou tolerovanou hodnotu — Potravinu určené pro zvláštní výživu — Kojenci nebo malé děti — Použitelnost osvobození — Zásada obezřetnosti)

(2005/C 271/04)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-132/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Itálie) ze dne 28. ledna 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 25. března 2003, v řízení **Ministero**

della Salute proti **Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori**, za přítomnosti: **Lega delle Cooperative, Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Adusbef**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann a R. Schintgen, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 2 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1139/98 ze dne 26. května 1998 o povinném uvádění údajů, které nejsou stanoveny ve směrnici 79/112/EHS, při označování určitých potravin vyrobených z geneticky modifikovaných organismů, ve znění nařízení Komise (ES) č. 49/2000 ze dne 10. ledna 2000, musí být vykládán v tom smyslu, že jím stanovené osvobození od povinnosti předepsané čl. 2 odst. 1 a 3 téže směrnice uvádět při označování potravin údaje o přítomnosti látky pocházející z určitých GMO v případě, kdy taková přítomnost vyplývá z náhodné kontaminace a nepřesahuje prahovou hodnotu *de minimis* ve výši 1 %, se použije zároveň na potraviny určené pro zvláštní výživu kojenců a malých dětí.

(¹) Úř. věst. C 135, 07.06.2003

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 15. září 2005

ve věci C-199/03: **Irsko** proti **Komisi Evropských společenství** (¹)

(Žaloba na neplatnost — Evropský sociální fond — Snížení finanční pomoci Společenství — Zjevně nesprávné posouzení — Přiměřenost — Právní jistota — Legitimní očekávání)

(2005/C 271/05)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-199/03, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 13. května 2003, **Irsko** (zmocněnec: D. O'Hagan, ve spolupráci s P. Gallagherem, SC, a P. McGarrym, BL) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnec: L. Flynn), Soudní dvůr (druhý senát) ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett,

vrchní rada, vydal dne 15. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. *Žaloba se zamítá.*
2. *Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 15. září 2005

ve spojených věcech C-281/03 a C-282/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce **College van Beroep voor het bedrijfsleven**): **Cindu Chemicals BV** a další proti **College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen** (¹)

(Směrnice 76/769/EHS — Nebezpečné látky — Možnost členských států stanovit doplňující podmínky pro uvádění na trh a používání biocidního přípravku, u jehož účinné látky je používání omezeno směrnicí — Přípravky na ochranu dřeva obsahující destiláty z uhelného dehtu (karbolineum a kreosotový olej) — Přípravky na ochranu dřeva obsahující měď, chrom a arzen)

(2005/C 271/06)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve spojených věcech C-281/03 a C-282/03, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími **College van Beroep voor het bedrijfsleven** (Nizozemsko) ze dne 26. června 2003, došlymi Soudnímu dvoru dne 30. června 2003, v řízení **Cindu Chemicals BV** (C-281/03), **Rütgers VFT AG, Touwen & Co. BV, Pearl Paint Holland BV, Elf Atochem Nederland BV, Zijlstra & Co. Verf BV, Chemische Producten Struyk & Co. BV, Van Swaay Schijndel BV, Houtbereiding G. Rozenaal BV, Arch Timber Protection BV** (C-282/03) proti **College voor de toelating van Bestrijdingsmiddelen**, za přítomnosti: **Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris a G. Arestis (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 15. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Směrnice Rady 76/769/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/60/ES ze dne 20. prosince 1994, musí být vykládána v tom smyslu, že členskému státu neumožňuje stanovit pro uvádění na trh a používání biocidního přípravku, jehož účinná látka je uvedena v příloze I této směrnice, jiné podmínky než ty, které jsou stanoveny touto směrnicí, s výhradou použití jiných předpisů Společenství v dané oblasti stanovicích pro tento přípravek specifické podmínky.

(¹) Úř. věst. C 251, 18.10.2003

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 15. září 2005

ve věci C-372/03: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/439/EHS — Řidičské průkazy — Minimální věk vyžadovaný pro přístup k řízení určitých vozidel — Možnost řídit vozidla jiné skupiny než té, pro kterou byl řidičský průkaz vydán — Povinnost zaregistrovat a vyměnit řidičský průkaz)

(2005/C 271/07)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-372/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 2. září 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: G. Braun a W. Wils) proti **Spolkové republice Německo** (zmocněnec: M. Lumma), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, R. Schintgen (zpravodaj), G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 15. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Spolková republika Německo tím, že přijala a ponechala v platnosti čl. 6 odst. 3 bod 6, článek 4, čl. 10 odst. 2 první větu, čl. 29 odst. 1 a 3, jakož i čl. 47 odst. 2 nařízení o přístupu osob k provozu na pozemních komunikacích (*Verordnung über die Zulas-*

sung von Personen zum Strassenverkehr) ze dne 18. srpna 1998, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 odst. 2, článku 3, čl. 5 odst. 2 písm. b), čl. 6 odst. 1 písm. b) třetí odrážky a čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech, ve znění směrnice Rady 96/47/ES ze dne 23. července 1996.

2. Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.

3. Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 5. července 2005

ve věci C-376/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce **Gerechthof te 's-Hertogenbosch**): **D. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen** (¹)

(Daňové právní předpisy — Daň z majetku — Nárok na snížení základu daně — Odlišné zacházení s rezidenty a nerezidenty — Smlouva o zamezení dvojího zdanění)

(2005/C 271/08)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-376/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím **Gerechthof te 's-Hertogenbosch** (Nizozemsko) ze dne 24. července 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 8. září 2003, v řízení **D. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen**, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a A. Borg Barthet, předsedové senátů, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr (zpravodaj), M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka a U. Löhmus, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 5. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Články 56 ES a 58 ES nebrání právní úpravě, kterou členský stát nepřiznává poplatníkům nerezidentům, kteří drží podstatnou část svého majetku ve státě svého bydliště, možnost snížení základu daně, které je přiznáno poplatníkům rezidentům.
- 2) Články 56 ES a 58 ES nebrání tomu, aby pravidlo stanovené v bilaterální smlouvě o zamezení dvojího zdanění, jako je pravidlo dotčené v původním řízení, nebylo v situaci a za podmíněk v původním řízení rozšířeno na rezidenta členského státu, který není smluvní stranou uvedené smlouvy.

(¹) Úř. věst. C 289, 29.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 15. září 2005

ve věci C-495/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): **Intermodal Trasports BV** proti **Staatssecretaris van Financiën** (¹)

(Společný celní sazebník — Sazebníková čísla a položky — Zařazení v kombinované nomenklatuře — Číslo 8709 — Traktor „Magnum ET120 Terminal Tractor“ — Článek 234 ES — Povinnost vnitrostátního soudu podat předběžnou otázku — Podmínky — Závazná informace o sazebním zařazení zboží vydaná ve prospěch třetí osoby celními orgány jiného členského státu týkající se podobného vozidla)

(2005/C 271/09)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-495/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 21. listopadu 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 24. listopadu 2003, v řízení **Intermodal Trasports BV** a **Staatssecretaris van Financiën**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts, K. Schiemann (zpravodaj), E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 15. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 234 ES musí být vykládán tak, že pokud je v rámci sporu, který se týká sazebního zařazení určitého zboží, probíhajícího před

vnitrostátním soudem, předložena závazná informace o sazebním zařazení zboží týkající se podobného zboží vydaná třetí osobě ve vztahu k uvedenému sporu celními orgány jiného členského státu a pokud se uvedený soud domnívá, že sazební zařazení zboží obsažené v uvedené závazné informaci je nesprávné, tyto dvě okolnosti:

- nemohou mít za následek, co se týče soudu, jehož rozhodnutí lze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, povinnost tohoto soudu položit Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu;
- nemohou mít samy o sobě automaticky za následek, co se týče soudu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, povinnost tohoto soudu položit Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu.

Soud, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, má nicméně povinnost, vystane-li otázka práva Společenství při jednání před tímto soudem, obrátit se na Soudní dvůr, ledaže konstatoval, že vyvstala otázka není relevantní nebo že k dotčenému ustanovení Společenství byl již výklad Soudním dvorem podán nebo že řádné používání práva Společenství je tak zřejmé, že není ponechán prostor pro žádné rozumné pochybnosti; existence takové možnosti musí být posuzována v závislosti na charakteristikách zvláštních právu Společenství, zvláštních obtížích, které jeho výklad představuje, a riziku rozdílnosti judikatury uvnitř Společenství; v tomto ohledu existence výše zmíněné závazné informace o sazebním zařazení zboží musí vést tento soud k tomu, aby byl obzvláště pozorný při svém posouzení týkajícím se případné neexistence rozumné pochybnosti o správném použití kombinované nomenklatury při zohlednění zejména tří posuzovacích kritérií uvedených výše.

2. Číslo 8709 kombinované nomenklatury uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2261/98 ze dne 26. října 1998, musí být vykládáno tak, že pod něj nespádá vozidlo vybavené vznětovým motorem o výkonu 132 kw s 2 500 otáčkami za minutu, jakož i automatickou převodovkou o čtyřech rychlostních stupních vpřed a jednom zpětném, včetně uzavřené kabiny, jakož i zdvihacím zařízením umožňujícím výšku zdvihu 60 cm, které má kapacitu zatížení 32 000 kg, velmi krátký poloměr rejdů a je konstruováno k přemístování návěsů na pozemcích a staveništích. Takové vozidlo není totiž ani vozíkem s vlastním pohonem používaným k přepravě zboží, ani malým tahačem používaným na železničních nástupištích ve smyslu uvedeného čísla.

(¹) Úř. věst. C 21, 24.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-500/03: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 98/34/ES — Normy a technické předpisy — Vnitrostátní právní úprava použitelná na výletní lodě)*

(2005/C 271/10)

(Jednací jazyk: portugalština)

Ve věci C-500/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti státem na základě článku 226 ES, podaná 26. listopadu 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: A. Caeiros) proti **Portugalské republice** (zmocněnci: L. I. Fernandes a M. J. Lois), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, R. Schintgen a P. Kūris (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Portugalská republika tím, že přijala ministerskou vyhlášku č. 783/98 ze dne 19. září 1998, aniž by ji Komisi Evropských společenství sdělila ve stadiu návrhu, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998.

2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 21, 24. 1. 2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 8. září 2005

ve spojených věcech C-544/03 a C-545/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): **Mobistar SA proti Commune de Fléron a Belgacom Mobile SA proti Commune de Schaerbeek** ⁽¹⁾*(Článek 59 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 49 ES) — Telekomunikační služby — Směrnice 90/388/EHS — Článek 3c — Zrušení veškerých omezení — Obecní poplatky za stožáry, sloupy a antény pro šíření GSM)*

(2005/C 271/11)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve spojených věcech C-544/03 a C-545/03, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími Conseil d'État (Belgie) ze dne 8. prosince 2003, došlými Soudnímu dvoru dne 23. prosince 2003, v řízeních **Mobistar SA** (C-544/03) proti **Commune de Fléron a Belgacom Mobile SA** (C-545/03) proti **Commune de Schaerbeek**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts, N. Colmeric (zpravodaj), E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 59 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 49 ES) je nutno vykládat v tom smyslu, že nebrání tomu, aby právní úprava vnitrostátního orgánu nebo územního samosprávného celku zavedla poplatek za infrastruktury pro mobilní a osobní komunikace užívané v rámci výkonu činností, na které se vztahují licence a oprávnění, který se uplatní bez rozdílu na tuzemské poskytovatele a poskytovatele z ostatních členských států a ovlivňuje stejným způsobem vnitrostátní poskytování služeb v určitém členském státě a poskytování služeb mezi členskými státy.

2. Na opatření daňové povahy uplatňovaná na infrastruktury pro mobilní komunikace se vztahuje článek 3c směrnice Komise 90/388/EHS ze dne 28. června 1990 o hospodářské soutěži na trhu telekomunikačních služeb, změněné s ohledem na zavedení úplné hospodářské soutěže na telekomunikačním trhu směrnicí Komise 96/19/ES ze dne 13. března 1996, pouze v případě, že tato opatření přímo nebo nepřímo zvýhodňují provozovatele, kteří mají nebo dříve měli zvláštní nebo vylučná práva, na úkor nových provozovatelů, a značně ovlivňují stav hospodářské soutěže.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-40/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus): Syuichi Yonemoto ⁽¹⁾**(Sbližování právních předpisů — Strojní zařízení — Směrnice 98/37/ES — Slučitelnost vnitrostátních právních předpisů ukládajících dovozci, aby ověřil bezpečnost strojního zařízení opatřeného ES prohlášením o shodě)**

(2005/C 271/12)

(Jednací jazyk: finština)

Ve věci C-40/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Korkein oikeus (Finsko) ze dne 30. ledna 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 3. února 2004, v trestním řízení proti **Syuichi Yonemotovi**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/37/ES ze dne 22. června 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se strojních zařízení brání použití vnitrostátních právních předpisů, podle kterých musí dovozce strojního zařízení do jednoho členského státu vyrobeného v jiném členském státu, opatřeného označením CE a vybaveného ES prohlášením o shodě, dbát na to, aby toto strojní zařízení splňovalo základní požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví stanovené v této směrnici.

2) Ustanovení uvedené směrnice nebrání použití vnitrostátních předpisů, které dovozci strojního zařízení do jednoho členského státu vyrobeného v jiném členském státu ukládají:

— zajistit, před dodáním strojního zařízení uživateli, aby bylo opatřeno označením CE a vybaveno ES prohlášením o shodě, přeloženým do jazyka nebo jazyků členského státu dovozu, jakož i návodem k použití přeloženým do jazyka nebo jazyků uvedeného státu;

— po dodání strojního zařízení uživateli poskytnout vnitrostátním kontrolním orgánům veškeré informace a potřebnou spolupráci, pokud se prokáže, že toto strojní zařízení představuje riziko pro bezpečnost nebo ochranu zdraví, za předpokladu, že

takové požadavky nevedou k tomu, že je samotnému dovozci uložena povinnost ověřit shodu strojního zařízení se základními požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví zakotvenými touto směrnicí.

3) Články 10 ES a 249 třetí pododstavec ES je třeba vykládat tak, že nezakazují členskému státu za účelem účinného dodržování povinností stanovených ve směrnici 98/37 použít trestněprávní sankce, pokud jsou tyto sankce obdobné těm, které se použijí na porušení vnitrostátního práva podobné povahy a významu, a pokud mají účinný, přiměřený a odrazující charakter.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 15. září 2005

ve věci C-58/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof): Antje Köhler proti Finanzamt Düsseldorf-Nord ⁽¹⁾**(Šestá směrnice o DPH — Místo zdanitelného plnění — Dodání zboží uskutečněné na výletní lodi — Přeprava uskutečněná ve Společenství — Vynětí z daňové povinnosti v případě zastávky mimo Společenství — Dosah vynětí)**

(2005/C 271/13)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-58/04, Antje Köhler proti Finanzamt Düsseldorf-Nord, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 23. října 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 11. února 2004, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, N. Colneric, K. Schieman (zpravodaj), E. Juhász a E. Levits, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vydal dne 15. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Zastavení skutečněná lodí v přístavech třetích zemí, v jejichž průběhu cestující mohou opustit loď, byť i jen na krátkou dobu, představují „zastávky mimo Společenství“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. c) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění vyplývajícím ze směrnice Rady 92/111/EHS ze dne 14. prosince 1992, kterou se mění směrnice 77/388 a zavádějí se zjednodušení pro daň z přidané hodnoty.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-129/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) proti Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM) (¹)

(Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Osoby, kterým musí být přezkumná řízení dostupná — Sdružení ad hoc, které podává nabídku — Zákaz pro jednoho z členů sdružení ad hoc podat návrh na přezkum samostatně — Pojem „zájem na získání veřejné zakázky“)

(2005/C 271/14)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-129/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Conseil d'État (Belgie) ze dne 25. února 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 9. března 2004, v řízení Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) proti Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 1 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby podle vnitrostátního práva mohli podat návrh na přezkum rozhodnutí o udělení zakázky pouze všichni členové sdružení ad hoc, bez právní subjektivity, které se jako takové účastnilo postupu při udělování veřejné zakázky a kterému uvedená zakázka nebyla udělena, a nikoli pouze jeden z jeho členů samostatně.

2. Je tomu tak i tehdy, když všichni členové takového sdružení ad hoc podávají návrh na přezkum společně, avšak návrh jednoho z jeho členů je posouzen jako nepřijatelný.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-278/04: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/88/ES a 2001/93/ES — Sanitární politika — Ochrana prasat — Neprovedení)

(2005/C 271/15)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-278/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti státem na základě článku 226 ES, podaná dne 29. června 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: G. Braun a A. Bordes) proti Spolkové republice Německo (zmocněnkyně: A. Tiemann), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda, M. Ilešič a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poirares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Spolková republika Německo tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/88/ES ze dne 23. října 2001 a se směrnicí Komise 2001/93/ES ze dne 9. listopadu 2001, kterou se mění směrnice 91/630/EHS, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedených směrnic.

2) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 228, 11. 9. 2004.

řád, závaznou povahu ve vztahu k vnitrostátním správním a soudním orgánům, takže tyto orgány nemohou provést nezávislou kvalifikaci dotčeného pracovního vztahu.

(¹) Úř. věst. C 251, 9.10.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-288/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger Finanzsenat, Auenstelle Wien): AB proti Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk (¹)

(Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství — Služební řád urednıku — Pracovní řád ostatních zaměstnanců — Místní zaměstnanec pıdeleny k zastoupení Komise v Rakousku — Daňový režim)

(2005/C 271/16)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-288/04, jejímž předmětem je adost o rozhodnutí o predbezne otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Unabhängiger Finanzsenat, Auenstelle Wien (Rakousko), ze dne 28. ervna 2004, dolym Soudnímu dvoru dne 6. ervence 2004, v řízení AB proti Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts, K. Schiemann, E. Juhász (zpravodaj) a M. Ilešič, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kancelare: R. Grass, vydal dne 8. zarı 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Pro uely použití článků 13 a 16 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství má rozhodnutí orgánu Společenství, které definuje postavení jednoho z jeho zaměstnanců a určuje jeho pracovní

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(tvrteho senátu)

ze dne 8. zarı 2005

ve věci C-427/04: Komise Evropských společenství proti Recke republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/16/ES — Trans-evropské sítě — Interoperabilita transevropského konvenčního eleznıcnıho systému — Neprovedení)

(2005/C 271/17)

(Jednací jazyk: řetina)

Ve věci C-427/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 5. října 2004, Komise Evropských společenství, (zmocnění: W. Wils a G. Zavvos) proti Recke republice (zmocněnkyně: N. Dafniou), Soudní dvůr (tvrty senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, M. Ilešič a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kancelare: R. Grass, vydal dne 8. zarı 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Recka republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES ze dne 19. března 2001 o interoperabilitě transevropského konvenčního eleznıcnıho systému, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Recke republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 6, 8.1.2005.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-448/04: Komise Evropských společenství proti
Lucemburskému velkovévodství⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státu — Směrnice 2001/40/ES —
Vzájemné uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních přísluš-
níků třetích zemí — Neprovedení ve stanovené lhůtě)*

(2005/C 271/18)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-448/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES, podaná dne 27. října 2004, **Komise Evropských společenství**, (zmocněnkyně: C. O'Reilly a A.-M. Rouchaud-Joët) proti **Lucemburskému velkovévodství** (zmocněnec: S. Schreiner), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues a M. Ilešič (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Lucemburské velkovévodství tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/40/ES ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí, s výjimkou jejího článku 7, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.
2. Žaloba se ve zbývající části zamítá.
3. Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314, 18.12.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-462/04: Komise Evropských společenství proti
Italské republice⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/40/ES —
Vzájemné uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních přísluš-
níků třetích zemí — Neprovedení ve stanovené lhůtě)*

(2005/C 271/19)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-462/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti státem na základě článku 226 ES, podaná dne 29. října 2004, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: C. O'Reilly a E. de March) proti **Italské republice** (zmocněnec: I. M. Braguglia, ve spolupráci s advokátem A. Cingolem), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda, J. N. Cunha Rodrigues a M. Ilešič (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Italská republika tím, že nepřijala ve stanovené lhůtě všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/40/ES ze dne 28. května 2001 o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státních příslušníků třetích zemí, s výjimkou článku 7 této směrnice, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- 2) Žaloba se ve zbývající části zamítá.
- 3) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 8.1.2005.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 14. července 2005

ve věci C-31/05: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/19/ES, 2002/20/ES a 2002/21/ES — Sítě a služby — Elektronické komunikace — Společný předpisový rámec — Neprovedení ve stanovené lhůtě)*

(2005/C 271/20)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-31/05, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná 28. ledna 2005, **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: M. Shotter) proti **Francouzské republice** (zmocněnci: G. de Bergues a S. Ramet), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, P. Kūris (zpravodaj) a G. Arestis, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 14. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení („přístupová“ směrnice), Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací („autoriizační“ směrnice) a Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací („rámcová“ směrnice), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto směrnic.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 02.04.2005.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-57/05: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/46/ES — Sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy — Neprovedení v předepsané lhůtě)*

(2005/C 271/21)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-57/05, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 9. února 2005, **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: J.-P. Keppenne) proti **Francouzské republice** (zmocněnec: G. de Bergues, E. Belliard a R. Loosli-Surrans), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, S. von Bahr a A. Ó. Caoimh (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2. Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 21. června 2005

ve spojených věcech C-483/00, C-485/00 až C-488/00, C-492/00 až C-494/00, C-496/00, C-500/00 a C-21/01 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Azienda Agricola Nardoni di Benedetto Nardoni proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-483/00), a Azienda Agricola Antonio Tonon proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), za přítomnosti: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-485/00), a Azienda Agricola Beniamino Brutti a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), za přítomnosti: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-486/00), a Cooperativa Nuova Latte Srl proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-487/00), a Azienda Agricola Fermo e Gabriele Borini ss proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-488/00), a Giuseppe De Marchi a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), za přítomnosti: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-492/00), a Ferdinando Pavan a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-493/00), a Associazione dei Produttori di Latte delle Terre del Granducato a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Toscana (C-494/00), a Associazione Agricola Produttori Castellani Soc. coop. arl a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-496/00), a Azienda Agricola Pietro Baita a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-500/00), a Giorgio Accarini a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-21/01) ⁽¹⁾

(Zemědělství — Společná organizace trhů — Mléko a mléčné výrobky — Doplnková dávka na mléko — Nařízení (EHS) č. 3950/92 a č. 536/93 — Referenční množství — Úprava a posteriori)

(2005/C 271/22)

(Jednací jazyk: italsština)

předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Itálie) ze dne 6. července 2000, došlými Soudnímu dvoru dne 29. prosince 2000 a 18. ledna 2001 (věc C-21/01), v řízeních Azienda Agricola Nardoni di Benedetto Nardoni proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-483/00), a Azienda Agricola Antonio Tonon proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), za přítomnosti: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-485/00), a Azienda Agricola Beniamino Brutti a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), za přítomnosti: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-486/00), a Cooperativa Nuova Latte Srl proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-487/00), a Azienda Agricola Fermo e Gabriele Borini ss proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-488/00), a Giuseppe De Marchi a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), za přítomnosti: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-492/00), a Ferdinando Pavan a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-493/00), a Associazione dei Produttori di Latte delle Terre del Granducato a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Toscana (C-494/00), a Associazione Agricola Produttori Castellani Soc. coop. arl a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-496/00), a Azienda Agricola Pietro Baita a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-500/00), a Giorgio Accarini a další proti Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-21/01), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, N. Colneric (zpravodaj) a J. N. Cunha Rodrigues; soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 21. června 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

Články 1 a 4 nařízení (EHS) Rady č. 3950/92 ze dne 28. prosince 1992, kterým se zavádí doplňková dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků, jakož i články 3 a 4 nařízení (EHS) Komise č. 536/93 ze dne 9. března 1993, kterým se stanoví prováděcí opatření doplňkové dávky v odvětví mléka a mléčných výrobků musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání, aby členský stát po kontrolách upravit individuální referenční množství přidělené každému producentovi, a v důsledku toho po přidělení nepoužitého referenčního množství přepočítal dlužné doplňkové dávky po mezním datu pro platbu těchto dávek pro dotčený hospodářský rok.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 21.4.2001.

Žaloba podaná dne 15. července 2005 Komisí Evropských společenství proti Finské republice

(Věc: C-284/05)

(2005/C 271/23)

(Jednací jazyk: finština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 15. července 2005 žaloba směřující proti Finské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou G. Wilmsem a P. Aaltem, jako zmocněnci, a adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Finská republika tím, že v návaznosti na bezcelní dovoz válečného materiálu v letech 1998 až 2000 odmítla vypočítat a splatit vlastní zdroje, které nestanovila a neposkytla Komisi, v rozporu s článkem 26 ES a článkem 20 Celního kodexu Společenství a tudíž Celním sazebníkem Společenství, a tím, že odmítla splatit úrok z nedodržení závazku poté, co Komisi neposkytla vlastní zdroje, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 9, 10 a 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89⁽¹⁾ a nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000⁽²⁾, a
- uložil Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Vlastní zdroje Společenství tvoří mimo jiné splátky vycházející z cel podle Společného celního sazebníku a jiných cel. Členské státy musí stanovit výši cel, jakmile mají nezbytné dostupné informace, a ve stanovené lhůtě musí tyto finanční prostředky poukázat na účet vlastních zdrojů Společenství. Členské státy musí v případě prodlení v poukázání zdrojů platit úroky, jak je stanoveno právními předpisy Společenství. Článek 296 ES se vztahuje na přísně omezené výjimečné situace a z důvodu této omezené povahy nesmí být tyto výjimky vykládány široce. Členský stát, který se hodlá opírat o tyto výjimky, musí za účelem odůvodnění skutečnosti, že nesplnil své povinnosti, předložit důkaz, že jeho činnost nepřesahuje meze situací uvedených výše. Nařízení (ES) č. 150/2003⁽³⁾ o pozastavení cla pro vojenskou výzbroj je použitelné pouze od data vstupu v platnost a nelze jej použít retroaktivně na dobu před jeho vstupem v platnost.

Finsko zpochybňuje v celém rozsahu jak povinnost poskytnout informace a zaplatit, tak povinnost zaplatit úrok z nedodržení závazku.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, 7.6.1989, s. 1)

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, 31.5.2000, s. 1)

⁽³⁾ Nařízení (ES) č. 150/2003 ze dne 21. ledna 2003 o pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj (Úř. věst. L 25, 30.1.2003, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Rovaniemen hallinto-oikeus ze dne 15. července 2005 ve věci Länsstyrelsen i Norrbottens län proti Lapin liitto

(Věc C-289/05)

(2005/C 271/24)

(Jednací jazyk: finština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Rovaniemen hallinto-oikeus (Finsko) ze dne 15. července 2005 ve věci Länsstyrelsen i Norrbottens län proti Lapin liitto, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Rovaniemen hallinto-oikeus žádá Soudní dvůr o výklad bodu 1.7 pravidla č. 1 uvedeného v příloze nařízení Komise (ES) č. 1685/2000⁽¹⁾ (později bodu 1.8 pravidla č. 1 uvedeného v příloze nařízení Komise (ES) č. 1145/2003⁽²⁾).

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1685/2000 ze dne 28. července 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 týkající se způsobilosti výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy, Úř. věst. L 193, 29.7.2000, s. 39.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1145/2003 ze dne 27. června 2003, kterým se mění nařízení (ES) č. 1685/2000, pokud jde o způsobilost výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy, Úř. věst. L 160, 28.6.2003, s. 48.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Münster ze dne 5. července 2005 ve věci Columbus Container Services B.V.B.A & Co. proti Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(Věc C-298/05)

(2005/C 271/25)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Münster (Německo) ze dne 5. července 2005 ve věci Columbus Container Services B.V.B.A & Co. proti Finanzamt Bielefeld-Innenstadt, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 26. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Münster žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Odporuje ustanovením v článku 52 Smlouvy o ES (ES), nyní článek 43 ES, a v člancích 73 b až 73 d SES, nyní články 56 až 58 ES, jestliže úpravy v § 20 odst. 2 a odst. 3 německého zákona o vnější dani [Außensteuergesetz – AStG] ve znění zákona o zamezení zneužívání a zákona o daňovém vyrovnání ze dne 21.12.1993 (BGBl 1993 I, s. 2310) osvobozují od dvojího zdanění příjmy osoby v tuzemsku neomezeně podléhající dani povahy kapitálového vkladu do zahraniční stálé provozovny, které by podléhaly dani jakožto mezitímní příjmy, jestliže by byla stálá provozovna zahraniční společností, v rozporu se smlouvou o dvojím zdanění mezi Spolkovou republikou Německo a Belgickým královstvím ze dne 11.04.1967 nikoli vynětím příjmů z tuzemského zdanění, ale započtením vybírané zahraniční daně ze zisku?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Arbitragehof (Belgie) ze dne 13. července 2005 ve věci neziskové sdružení Advocaten voor de wereld proti Ministerraad

(Věc C-303/05)

(2005/C 271/26)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Arbitragehof (Belgie) ze dne 13. července 2005 ve věci neziskové sdružení Advocaten voor de wereld proti Ministerraad, který došel kanceláři Soudního dvora dne 29. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Arbitragehof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Je rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie 2002/584/SVV⁽¹⁾ ze dne 13. června 2002 o evropském

zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, slučitelné s čl. 34 odst. 2 písm. b) Smlouvy o Evropské unii, podle kterého mohou být rámcová rozhodnutí přijímána pouze za účelem sblížení právních a správních předpisů členských států?

2) Je čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady Evropské unie 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, v rozsahu, v němž zrušuje u v něm uvedených trestných činů požadavek oboustranné trestnosti, slučitelný s čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a to především se zásadou legality v trestních věcech, jakož i se zásadou rovného zacházení a zákazu diskriminace zaručenými tímto ustanovením?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 190, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. srpna 2005 Fred Olsen, SA, proti rozsudku vydanému dne 15. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-17/02, Fred Olsen, SA, proti Komisi Evropských společenství, podporované Španělským královstvím

(Věc C-320/05 P)

(2005/C 271/27)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 22. srpna 2005 kasační opravný prostředek podaný Fred Olsen, SA, zastoupenou R. Marínem Correou, advokátem, proti rozsudku vydanému dne 15. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-17/02, Fred Olsen, SA, proti Komisi Evropských společenství, podporované Španělským královstvím.

Účastnice řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. prohlásil za neplatný napadený rozsudek z důvodu porušení práva navrhovatelky na provedení důkazů relevantních pro její obranu nebo
2. podpůrně zrušil napadený rozsudek a vydal nový rozsudek, kterým zruší rozhodnutí Komise ze dne 25. července 2001⁽¹⁾ týkající se spisu o státních podporách NN 48/2001 v souladu s návrhem v žalobě podané Fred Olsen, SA;
3. o ostatním rozhodl v souladu s právními předpisy, obzvláště o uložení náhrady nákladů řízení vzniklých v prvním stupni řízení tak, že budou uloženy Komisi Evropských společenství.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Zaprvé, navrhovatelka se dovolává porušení práva na provedení důkazních prostředků relevantních pro obranu, které je součástí práva na spravedlivý proces chráněného článkem 6 Evropské úmluvy o lidských právech, společně s nesprávným právním posouzením skutečně provedených důkazů.

Porušení tohoto práva je tvrzeno z důvodu zamítnutí provedení různých listinných důkazů, podstatných k odůvodnění žaloby na neplatnost, která byla, pokud jde o základní argumenty, zamítnuta právě pro jejich nedostatečné prokázání nebo odůvodnění. Soud se rovněž dopustil zkrácení nebo popření důkazních prostředků podstatných k odůvodnění žaloby na neplatnost.

2. Navrhovatelka se dále dovolává porušení článku 253 Smlouvy o ES z důvodu nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o jeho základní stránky. Obzvláště v souvislosti se základní otázkou vznesenou ve stížnostech, které vedly k uvedenému rozhodnutí, ohledně chybějícího smluvního základu plateb poskytnutých společností Trasmediterranea na vyrovnání nákladů na restrukturalizaci zaměstnanců.

3. Třetí důvod opravného prostředku se dovolává porušení článku 88 ES a článku 19 nařízení č. 659/1999. Vychází z toho, že účelná opatření, obsažená v rozhodnutí Komise ze dne 3. prosince 1997, vydaném v souvislosti se Smlouvou o poskytování služeb námořních spojů podepsanou mezi společností Trasmediterranea a Španělským královstvím v roce 1978, spočívají ve zrušení režimu podpor obsaženého v této smlouvě a brání jeho prodloužení, pokud jde o ostrovní linky Kanárských ostrovů.

4. Čtvrtý důvod opravného prostředku se dovolává porušení čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, spojeného s porušením článku 173 téže Smlouvy, protože Soud rozhodnutím o žalobě na neplatnost a potvrzením napadeného rozhodnutí překročil svou funkci a pravomoc soudního přezkumného orgánu. Navrhovatelka se dovolává rovněž porušení článku 263 Smlouvy.

Soud totiž tím, že v napadeném rozsudku potvrdil platnost určitých vyrovnání za plnění údajných závazků veřejné služby, nejen že porušil ustanovení čl. 86 odst. 2 Smlouvy a judikaturu, která jej vykládá (protože požadavky, obsažené v tomto ustanovení a nezbytné k platnosti plateb, nejsou splněny), ale překročil rovněž svou pravomoc tím, že takové rozhodnutí založil na jiných důvodech nebo odůvodněních, než byly obsaženy v rozhodnutí, a které se v důsledku předložených tvrzení a provedených důkazů ukázaly jako nejisté.

(¹) Úř. věst. 2002, C 96, s. 4.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2005 Komisí Evropských společenství proti Spojenému království

(Věc C-323/05)

(2005/C 271/28)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 24. srpna 2005 žaloba směřující proti Spojenému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Atoniem Aresuem a Nicolou Yerrellem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Spojené království tím, že nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků nebo o nich Komisi neuvědomilo (¹), nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze Smlouvy o ES;

2. uložil Spojenému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 15. ledna 2004.

(¹) Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. srpna 2005 Industrias Químicas del Vallés, S.A., proti rozsudku vydanému dne 28. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-158/03, Industrias Químicas del Vallés, S.A., proti Komisi Evropských společenství

(Věc C-326/05 P)

(2005/C 271/29)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 26. srpna 2005 kasační opravný prostředek podaný Industrias Químicas del Vallés, S.A., zastoupenou C. Fernándezem Viciénem, I. Moreno-Tapaiou Rivasem a J. Sabaterem Marotiasem, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 28. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-158/03, Industrias Químicas del Vallés, S.A., proti Komisi Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. Prohlásil tento opravný prostředek za přípustný a opodstatněný.
2. Zrušil rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. června 2005.
3. Vyhověl návrhu předloženému v prvním stupni řízení, jehož předmětem bylo zrušení rozhodnutí Komise 2003/308/ES⁽¹⁾ ze dne 2. května 2003 o nezařazení metalaxylu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS.⁽²⁾
4. Nebo podpůrně vrátil věc Soudu prvního stupně, aby o ní znovu rozhodl.
5. V každém případě uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení vynaložených v tomto řízení, jakož i nákladů řízení vynaložených v řízení před Soudem prvního stupně a případně nákladů řízení o předběžných opatřeních.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Zaprvé, Industrias Químicas del Vallés, S.A. (IQV) se domnívá, že Soud prvního stupně (SPS) při analýze právního posudku Komise k otázce důsledků odstoupení jediného oznamovatele, který předložil úplnou dokumentaci, z postupu přezkoumání metalaxylu, zkrátil důkazy použité v projednávané věci.
2. Zadruhé, IQV se domnívá, že SPS se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zamítl žalobní důvod IQV pouze na základě výtahu z dokumentu, k němuž neměla IQV, jak uznává sám SPS, v průběhu správního řízení nikdy přístup.
3. Zatřetí, IQV přisuzuje SPS nesprávné právní posouzení tím, že v projednávané věci nesprávně vyložil a použil zásady obezřetnosti a přiměřenosti a založil odůvodnění původně napadeného rozhodnutí Komise na důvodech veřejného zdraví.
4. Začtvrté, IQV má za to, že SPS se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a použití relevantního právního rámce v projednávané věci, zejména ustanovení směrnice 91/414/EHS a nařízení (EHS) č. 3600/92 o postupu při přezkoumání účinných látek obsažených v přípravcích na ochranu rostlin. IQV se obzvláště domnívá, že SPS (i) zaměňuje výrazy „úplná dokumentace“ a „doplňující informace“; (ii) nesprávně usoudil, že v případě více oznamovatelů téže látky musí předložit každý oznamovatel úplnou dokumentaci; (iii) posoudil nesprávně úlohu členského státu zpravodaje v následných fázích po vypracování monografie.
5. Zapáté, IQV přisuzuje SPS nesprávné právní posouzení, když se domnívá, že Komise se nedopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že odmítla prodloužit lhůtu za účelem

pokračovat v přezkoumání metalaxylu: v tomto bodě SPS vychází z nesprávného předpokladu a jeho odůvodnění je s ohledem na prodloužení lhůty poskytnutá Komisí v předmětné oblasti rozporuplné.

6. Zašesté, IQV se domnívá, že odůvodnění SPS je rozporuplné a přemrštěné, protože zamítl žalobní důvod IQV na základě odůvodnění rozhodnutí, které v napadeném rozhodnutí není uvedeno.
7. Konečně, IQV se domnívá, že SPS porušil procesní předpisy tím, že nepřihlédl k části písemného vyjádření IQV ke zprávě k jednání vyhotovené soudcem zpravodajem, a to bez jakéhokoliv odůvodnění v rozsudku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 113, 7.5.2003, s. 8; Zvl. vyd. 03/38, s. 495.

⁽²⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 28. června 2005 ve věci Finanzamt Dinslaken proti Geroldu Meindlovi, vedlejší účastník: Christine Meindl-Berger

(Věc C-329/05)

(2005/C 271/30)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 28. června 2005 ve věci Finanzamt Dinslaken proti Geroldu Meindlovi, vedlejší účastník: Christine Meindl-Berger, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 2. září 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesfinanzhof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Došlo k porušení článku 43 Smlouvy o založení Evropských společenství, když bylo daňovému rezidentovi odepřeno společné zdanění daní z příjmu s jeho manželem s bydlištěm v Rakousku, se kterým nežije odděleně, s odůvodněním, že tento manžel obdržel nejen více než 10 % společných příjmů, ale i více než 24 000 DM a že tyto příjmy jsou podle rakouského práva od daně osvobozeny?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Hovrätten för Övre Norrland ze dne 22. srpna 2005 ve věci Fredrik Granberg proti Ministère public (Státní zastupitelství)

(Věc C-330/05)

(2005/C 271/31)

(Jednací jazyk: švédština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Hovrätten för Övre Norrland ze dne 22. srpna 2005 ve věci Fredrik Granberg proti Ministère public (Státní zastupitelství), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 6. září 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hovrätten för Övre Norrland žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Umožňuje čl. 9 odst. 3 směrnice 92/12 členským státům vyloučit obecným ustanovením mazut z rozsahu působnosti článku 8 směrnice, takže členský stát může stanovit, že jednotlivce, který koupil sám a pro své potřeby mazut ve členském státě, kde bylo dané zboží propuštěno pro domácí spotřebu, a který toto zboží sám přepravil do členského státu určení, je povinen uhradit spotřební daň v posledně uvedeném státě, bez ohledu na způsob, jímž byl mazut přepraven?
- 2) V případě, že bude na otázku 1 odpovězeno kladně, je čl. 9 odst. 3 směrnice 92/12 slučitelný se zásadou volného pohybu zboží zakotvenou ve Smlouvě o ES, jakož i se zásadou proporcionality, s tím, že čl. 9 odst. 3 směrnice má zřejmě za cíl vést jednotlivce k tomu, aby se zdrželi přepravy minerálních olejů, když stanoví výjimku od obecného pravidla, podle něž platí, že je u výrobků, které jednotlivci nakoupí pro svou vlastní potřebu a sami je přepraví, vybírána spotřební daň ve členském státě, kde byly výrobky zakoupeny? Je takový cíl slučitelný s právním základem směrnice, dovolávaným Radou, nebo je čl. 9 odst. 3 směrnice protiprávní?
- 3) V případě, že bude na otázku 1 odpovězeno záporně, představuje přeprava 3 000 litrů mazutu, uskutečněná jednotlivcem, ve třech nádržích společně nazývaných „velké nádrže pro volně ložené zboží“, které mohou být schváleny pro odbornou přepravu nebezpečného zboží, zejména v tekuté podobě naloženy na lehké nákladní auto, neobvyklý způsob přepravy ve smyslu čl. 9 odst. 3 směrnice 92/12?
- 4) Je slučitelné s čl. 7 odst. 4 směrnice 92/12, aby přijal členský stát ustanovení, podle něhož jednotlivce, který koupil sám a pro své potřeby mazut v členském státě, kde bylo dané zboží propuštěno pro domácí spotřebu, a který

toto zboží sám přepravil do členského státu určení neobvyklým způsobem přepravy ve smyslu čl. 9 odst. 3 směrnice, je povinen zřídit záruku k zajištění platby spotřební daně, jakož i mít u sebe při přepravě zjednodušený doprovodný dokument a důkaz o zřízení záruky na platbu spotřební daně?

Opravný prostředek podaný dne 6. září 2005 společností Internationaler Hilfsfonds e.V. proti usnesení vydanému dne 11. července 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-294/04, Internationaler Hilfsfonds e.V. proti Komisi Evropských společenství

(Věc C-331/05 P)

(2005/C 271/32)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 6. září 2005 opravný prostředek podaný společností Internationaler Hilfsfonds e.V., zastoupenou Dr. jur. Hansem Kalteneckerem, s bydlíštěm v rue Raffet 5, F-75016 Paris, proti rozsudku vydanému dne 11. července 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (třetím senátem) ve věci T-294/04, Internationaler Hilfsfonds e.V. proti Komisi Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství (třetího senátu) ze dne 11. července 2005 ve věci T-294/04 (1) a buď vrátil věc Soudu prvního stupně, nebo uložil žalované zaplatit žalobkyni 54 037,00 eur;
2. uložil žalované náhradu nákladu řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka odůvodňuje svůj opravný prostředek proti uvedenému usnesení Soudu prvního stupně nesprávným hodnocením a použitím pravidel řízení a práva Společenství, jakož i nezohledněním rozhodnutí soudů Společenství.

1. Soud přehlédl, že existuje právní a věcný rozdíl mezi náklady řízení, které vznikají v souvislosti se soudním řízením a náklady, které jsou uplatňovány v rámci žaloby na náhradu škody.

2. Soud neposkytl právně obhajitelné vysvětlení toho, že takřka *ex officio* vylučuje náklady na advokáta v řízení o stížnosti k Evropskému veřejnému ochránci práv z nákladů, které mohou být uplatněny v rámci žaloby na náhradu škody. Nepřezkoumal věcné a právní důvody nezbytnosti zapojení advokáta do řízení o stížnosti zahájeném navrhovatelkou.
3. Soud se zabýval otázkou příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním Komise a uplatňovanou škodou jen povrchně a nesprávně ji posoudil.
4. Soud použil právně chybným způsobem rozhodnutí Soudního dvora k tomu, aby odůvodnil své scestné tvrzení, že řízení před Evropským veřejným ochráncem práv zásadně nevyžaduje zapojení advokáta. Uvedené rozhodnutí se vztahovalo na případ zaměstnance Komise, který musel být posuzován podle statutárních kritérií a neměl žádnou souvislost s projednávaným případem.

(¹) Úř. věst. C 229, 17.9.2005.

Výmaz věci C-360/01 (¹)

(2005/C 271/33)

(Jednací jazyk: italsština)

Usnesením ze dne 4. dubna 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-360/01: Italská republika proti Komisi Evropských společenství a Radě Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 331, 24.11.2001.

Výmaz věci C-108/04 (¹)

(2005/C 271/34)

(Jednací jazyk: španělština)

Usnesením ze dne 3. května 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-108/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia): Divina Cortiñas Yáñez proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).

(¹) Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

Výmaz věci C-425/04 (¹)

(2005/C 271/35)

(Jednací jazyk: italsština)

Usnesením ze dne 6. června 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-425/04: Komise Evropských společenství proti Italské republice.

(¹) Úř. věst. C 300, 4.12.2004

Výmaz věci C-458/04 (¹)

(2005/C 271/36)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 29. dubna 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-458/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Caen): Chambre de commerce et d'industrie de Flers-Argentan proti Directeur des services fiscaux de la DIRCOFI Ouest.

(¹) Úř. věst. C 19, 22.01.2005.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

Sdělení

(2005/C 271/37)

Dne 6. října p. Hans Jung, vedoucí kanceláře Soudu prvního stupně, ukončil svou funkci a p. Emmanuel Coulon, jmenovaný vedoucím kanceláře Soudu prvního stupně rozhodnutím Soudu ze dne 5. července 2005 v souladu s čl. 224 čtvrtým pododstavcem Smlouvy o ES a čl. 14 čtvrtým pododstavcem Smlouvy o ESAE, jakož i článkem 20 a čl. 7 odst. 3 jednacího řádu Soudu, složil přísahu a ujal se své funkce na dobu šesti let do 5. října 2011.

**Žaloba podaná 21. července 2005 – Kyperská republika
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-300/05)

(2005/C 271/38)

*Jednací jazyk: řečtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Kyperská republika (Zástupce: Pétros Klirídis)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobkyně

- zrušit nařízení č. 651/2005 ⁽¹⁾,
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadené nařízení mění a doplňuje nařízení č. 60/2004 ⁽²⁾, kterým se stanoví přechodná opatření v odvětví cukru z důvodu přistoupení nových členských států. Žalobkyně odůvodňuje zrušení tohoto nařízení zaprvé tím, že Komise neměla pravomoc jej přijmout. Žalobkyně konkrétně tvrdí, že podle článku 41 Aktu o podmínkách přistoupení z roku 2003 má Komise pravomoc přijmout přechodná opatření, pokud jsou taková přechodná opatření nezbytná ke zmírnění přechodu z režimu před přistoupením nových členských států do režimu vyplývajícího z uplatnění společné zemědělské politiky. Žalobkyně nicméně tvrdí, že Komise neprokázala, že přijatá opatření byla nezbytná a ta proto neměla pravomoc je přijmout. Žalobkyně rovněž tvrdí, že článek 41 Aktu o podmínkách přistoupení jasně stanoví, že je možné přijmout pouze opatření, která

jsou ve prospěch nových členských států. Opatření přijatá novým nařízením nicméně podle žalobkyně nejsou ve prospěch nových členských států, nýbrž, právě naopak, jsou pro ně zátěží.

V tomtéž kontextu žalobkyně tvrdí, že uvedená odůvodnění jsou nedostatečná, jelikož nedostatečně objasňují, z jakých důvodů bylo napadené nařízení přijato. Žalobkyně dále předkládá porušení zásady proporcionality v rozsahu, v němž Komise podle jejího názoru neprokázala nezbytnost přijetí jakéhokoli opatření, přičemž v každém případě mohla přijmout jiná opatření k zabránění vytvoření nadbytečného množství cukru v nových členských státech bez toho, aby musela přijmout opatření uvedená v napadeném nařízení.

Navíc žalobkyně předkládá, že napadené nařízení porušuje zásadu zákazu zpětné účinnosti právních předpisů, jelikož ukládá povinnosti vztahující se na množství nashromážděná před jeho vstupem v platnost.

Nakonec žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace, jelikož napadené nařízení podle názoru žalobkyně stanoví odlišné zacházení mezi podniky z nových členských států a podniky ze starých členských států, co se týče následků obdobné, pokud ne shodné, situace.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 651/2005 ze dne 28. dubna 2005, kterým se mění nařízení (ES) č. 60/2004, kterým se stanoví přechodná opatření v odvětví cukru z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii (Úř. věst. L 108, 29.4.2005, s. 3)

⁽²⁾ Úř. věst. L 9, 15.1.2004, s. 8.

Žaloba podaná dne 2. srpna 2005 – Guigard v. Komise

(Věc T-301/05)

(2005/C 271/39)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Philippe Guigard (Paříž, Francie) (zástupci: S. Rodrigues, advokát, A. Jaume, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- určit uplatnění mimosmluvní odpovědnosti Evropského společenství v důsledku protiprávního jednání Komise v souvislosti s neprodloužením pracovní smlouvy, za neregulérních podmínek, uzavřené mezi Komisí a žalobcem;
- uložit žalované náhradu škody jak za profesní újmu (v první orientační výši 350 000 eur), tak za nemajetkovou újmu (ve výši ponechané na spravedlivém posouzení Soudu);
- uložit žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba se domáhá náhrady újmy údajně vzniklé žalobci v důsledku neprodloužení pracovní smlouvy za podmínek, které považuje za neregulérní, kterou s žalovanou uzavřel v rámci technické spolupráce mezi Evropským společenstvím a nigerskou vládou.

V tomto ohledu je připomenuto, že žalobce, odborník náležející do seznamu EuropAid, od roku 1992 plnil četné úkoly jako smluvní zaměstnanec Komise. Dne 7. března 2002 s Komisí uzavřel pracovní smlouvu v trvání 12 měsíců jako technický asistent při Ministerstvu zařízení a dopravy v Niamey. Pracovní úkoly byly provedeny za uspokojivých podmínek. Prodloužení této smlouvy bylo předmětem úřední žádosti uvedeného ministerstva jako vnitrostátní schvalující osoby Evropského rozvojového fondu (ERF).

Na podporu svých tvrzení žalobce předně uplatňuje porušení Čtvrté loměské úmluvy v rozsahu, v němž Komise nedodržela rozdělení pravomocí mezi vnitrostátní schvalující osobou ERF a vedoucím delegace, který nemohl odmítnout prodloužení smlouvy, jelikož čl. 313.2 písm. k) Úmluvy dává vnitrostátní schvalující osobě ERF výlučnou pravomoc při zaměstnávání odborníků technické pomoci, přičemž jedinou povinností je o tom informovat vedoucího delegace. Kromě toho Komise v každém případě nedodržela závaznou lhůtu třiceti dnů uvedenou v článku 314 Úmluvy pro odpověď na žádost vnitrostátní schvalující osoby týkající se prodloužení smlouvy.

Žalobce konečně uplatňuje porušení zásad řádné správy, péče a legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 1. srpna 2005 – Balabanis a Le Dour v. Komise**(Věc T-305/05)**

(2005/C 271/40)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Panagiotis Balabanis (Brusel, Belgie), Olivier Le Dour (Brusel, Belgie) (zástupci: X. Martin M., S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobců

- zrušit rozhodnutí Komise nezohlednit zásluhy žalobců za hodnotící období 2004 a rozhodnutí nepovýšit je do vyšší platové třídy jejich kategorie;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávané věci žalobci, kteří byli jmenováni úředníky ve zkušební době ke dni 16. března 2002, a kteří tedy v souladu s novým zněním článku 45 služebního řádu splnili minimální dobu dvou let setrvání v platové třídě od 16. března 2004, odmítají zamítavé rozhodnutí Orgánu oprávněného ke jmenování považovat je za připadající v úvahu pro povýšení za hodnotící období 2004 a povýšit je do vyšší platové třídy jejich kategorie za totéž hodnotící období.

Na podporu svých nároků uplatňují porušení uvedeného článku 45 služebního řádu. Období zkušební doby totiž v souladu s tímto novým ustanovením musí být zohledněno pro účely výpočtu minimální doby odpracované v platové třídě.

Žaloba podaná dne 10. srpna 2005 – Scippacercola a Terezakis v. Komise**(Věc T-306/05)**

(2005/C 271/41)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobci: Isabella Scippacercola a Ioannis Terezakis (Brusel, Belgie) (zástupce: A. Krystallidis, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání

— Zrušení rozhodnutí Komise ze dne 2. května 2005 došlého žalobcům dne 31. května 2005, kterým bylo zamítnuto zahájení důkladného prošetření výdajů a příjmů AIA SA ve vztahu k poskytování služeb bezpečnosti cestujících, zařízení terminálu pro cestující a parkovacích služeb, za účelem zjištění, zda jsou poplatky uložené Athens International Airport SA zneužitím dominantního postavení na trhu;

— uložení náhrady nákladů řízení žalované.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci jsou individuálními uživateli Aténské mezinárodního letiště Spata. Napadají konečné rozhodnutí Komise na základě čl. 7 odst. 2 nařízení č. 773/2004⁽¹⁾, kterým bylo zamítnuto zahájení důkladného prošetření údajně nadměrných letištních poplatků uložených Athens International Airport ve vztahu k bezpečnosti cestujících, zařízení terminálu pro cestující a parkovacím službám.

Žalobci tvrdí, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení a zjevně nesprávnému posouzení skutkového stavu tím, že Komise došla k závěru, že bezpečnostní kontroly cestujících nejsou hospodářskou činností ve smyslu článku 82 ES a že parkovací služby nejsou relevantním trhem.

Žalobci dále tvrdí, že Komise neprovedla řádné srovnání výdajů a příjmů Aténské mezinárodního letiště Spata týkajících se poskytování služeb bezpečnosti cestujících, zařízení terminálu pro cestující a parkovacích služeb, jakož i neověřila přesnost a podstatu informací poskytnutých Aténským mezinárodním letištěm Spata.

Dále žalobci tvrdí, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení tím, že nezjistila i) použití různých tarifů poplatků za použití zařízení terminálu pro cestující v případě mezinárodních a v případě vnitrostátních letů a ii) uložení poplatku za použití zařízení terminálu pro cestující a bezpečnostního poplatku v případě pravidelných letů, které se neukládají v případě charterových letů.

Konečně žalobci tvrdí, že došlo k porušení článku 253 ES tím, že Komise neoznačila výdaje a příjmy Aténské mezinárodního letiště Spata, na základě kterých došla k závěru, že Aténské mezinárodní letiště Spata se nedopouští stanovení nadměrných cen.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komisí podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 18.

Žaloba podaná dne 12. srpna 2005 ASTEC Global Consultancy v. Komise

(Věc T-310/05)

(2005/C 271/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ASTEC Global Consultancy Limited, (Dublin, Irsko), (zástupci: B. O'Connor, advokát a I. Carreño, právník)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobkyně

— zrušení rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 25. července 2005 (číslo jednací AIDCO/F3/ACH D (2005) 19574), kterým se zamítá nabídka žalobkyně ve výběrovém řízení Komise Europe/Aid//119860/C/SV multi, položka 3;

— uložení náhrady nákladů řízení Komisi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně jednající jako vedoucí společnost konsorcia podala dne 15. dubna 2005 nabídku pro položku 3 rámcové smlouvy v souvislosti s opakovaným vyhlášením výběrového řízení Komise EuropeAid//119860/C/SV/multi. Jedním z dalších členů konsorcia žalobkyně byla Austroconsult Ges.m.b.H. Tato společnost byla též partnerem v jiném konsorciu, které podalo nabídku pro stejnou položku. Dne 31. května 2005 Austroconsult formálně vystoupila ze druhého konsorcia.

Napadeným rozhodnutím Komise odmítla zařadit na zkrácený seznam nabídku žalobkyně z důvodu, že nebyla v souladu s výzvou k podávání nabídek, jelikož se Austroconsult účastnila též jiné nabídky.

Na podporu svého návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí žalobkyně tvrdí, že Komise porušila podstatné formální náležitosti výběrových řízení, jelikož jakýkoliv střet zájmů vzhledem k účasti Austroconsult ve dvou konsorciích, byl vyřešen jejím vystoupením z druhého konsorcia. Ve stejné souvislosti žalobkyně podpůrně tvrdí, že Austroconsult nebyla považována za platného člena druhého konsorcia, jelikož její dopis v nabídkové dokumentaci nebyl datován.

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila zásadu rovného zacházení, řádné správy a řádné péče, jelikož nezkoumala vystoupení Austroconsult z druhého konsorcia, pokud o něm měla pochybnosti, a neinformovala žalobkyni o svých pochybnostech. Žalobkyně má za to, že její vyloučení bez dalšího objasnění bylo nepřiměřené a v rozporu se zásadou řádné správy.

Konečně žalobkyně tvrdí, že sestavením zkráceného seznamu o pouhých šesti kandidátech a pokračováním ve výběrovém řízení Komise porušila pravidla stanovená ve výzvě k podávání nabídek vyžadující nejméně osm uchazečů. Má též za to, že byla diskriminována tím, že v původním vyhlášení a prvním opakovaném vyhlášení výběrového řízení, v nichž byla žalobkyně úspěšná, bylo pravidlo vyžadující zkrácený seznam přinejmenším osmi kandidátů dodrženo, na rozdíl od druhého opakovaného vyhlášení, ze kterého byla žalobkyně vyloučena.

Žaloba podaná dne 9. srpna 2005 – Rounis v. Komise

(Věc T-311/05)

(2005/C 271/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Georgios Rounis (Brusel, Belgie) [zástupce: E. Boigelot, advokát]

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise zamítající převod části odměny žalobce určené k pokrytí studijních nákladů jeho dcery v průběhu vysokoškolského roku 2003–2004;
- přiznat náhradu škody za majetkovou a nemajetkovou újmu z důvodu různých podstatných chyb na různých úrovních administrativy, ohodnocené *ex aequo et bono* na celkovou částku 13 582,88 eur a navýšené o úroky ve výši 5,25 % až do úplného zaplacení, s výhradou zvýšení nebo snížení v průběhu řízení;
- v každém případě uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, rovněž žalobce ve věci T-17/01 ⁽¹⁾, zpochybňuje zejména rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování zamítajícímu převádět do Spojeného království 35 % jeho měsíční čisté odměny určené k pokrytí nákladů spojených s vysokoškolskými studii jeho dcery.

V tomto ohledu upřesňuje, že poskytl důkaz o skutečných nákladech ve Spojeném království a že právo uskutečnit tento

převod mu bylo přiznáno již rozsudkem ze dne 16. května 2002 doplněným rozsudkem ze dne 30. září 2003, které byly vyneseny ve výše uvedené věci.

Na podporu svých tvrzení se žalobce dovolává porušení článků 62 a 67 služebního řádu, jakož i článků 17 příloh VII a XIII téhož řádu, rovněž v jejich znění vyplývajícím ze vstupu nového služebního řádu v platnost ke dni 1. května 2004. Rovněž uplatňuje nedodržení všeobecných právních zásad, jakými jsou zásady správného úředního postupu a řádné správy, zásady dodržování a ochrany oprávněného očekávání, jakož i nedodržení povinnosti péče a zásad, které ukládají orgánu oprávněnému ke jmenování vynést rozhodnutí pouze na základě relevantních odůvodnění, která nejsou dotčena zjevně nesprávným hodnocením.

⁽¹⁾ Rozsudky ze dne 16. května 2002 (Recueil FP, s. IA-63; FP II-301) a ze dne 30. září 2003 (Recueil FP IA-221; FP II-1079).

Žaloba podaná dne 9. srpna 2005 – Komise Evropských společenství v. Effrosyni Alexiadou

(Věc T-312/05)

(2005/C 271/44)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: Dimitrios Triantafyllou a Dimos Nikopoulos, advokát)

Žalovaná: Effrosyni Alexiadou

Návrhy žalobkyně

- uložit žalované, aby Komisi zaplatila částku 26 068,11 eur odpovídající jistině ve výši 23 036,31 eur a částce 3 031,81 eur z titulu úroků z prodlení od 1. března 2003 do 31. srpna 2005;
- uložit žalované zaplatit Komisi částku 3,31 eur z titulu denního úroku až do úplného splacení dluhu;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropské společenství zastoupené Evropskou komisí uzavřelo s žalovanou, jako členkou konsorcia, smlouvu č. G1ST-CT-2002-50227-PLASAMALEATHER, jejímž předmětem byl zvláštní program technologického výzkumu a rozvoje týkající se úpravy studené plazmy pro nepromokavé kůže.

Smlouva stanovila, že Komise finančně přispěje k řádnému provedení daného projektu zaplacením částky nepřesahující 832 362 eur. V daném rámci Komise žalované zaplatila prostřednictvím koordinátorky projektu zálohu ve výši 23 036,31 eur.

Přesto, okamžitě po obdržení uvedené částky, žalovaná koordinátorce ohlásila, že ukončila výrobu kožených výrobků, že se rozhodla zaměřit svoji činnost jiným směrem, že nemůže zaručit úspěšné provedení činností programu a že považuje za příhodnější upustit od programu na jeho počátku.

Ačkoli byla několikrát vyzívána, žalovaná zálohu nevrátila, přestože, jak potvrdila koordinátorka, se neúčastnila výzkumu a tedy nepoužila uvedenou zálohu k tomuto účelu.

Svoji žalobou se Komise domáhá zaplacení výše uvedené dlužné částky, jakož i příslušných úroků.

Žaloba podaná dne 12. srpna 2005 – Kyperská republika proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-316/05)

(2005/C 271/45)

*Jednací jazyk: řečtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Kyperská republika (zástupce: Pétros Klirídis)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobkyně

— zrušit nařízení č. 832/2005 ⁽¹⁾

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou shodné s těmi, kterých se dovolávalo ve věci T-300/05.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 832/2005 ze dne 31. května 2005, kterým se stanoví přebytké množství cukru, izoglukózy a fruktózy pro Českou republiku, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Polsko, Slovinsko a Slovensko (Úř. věst. L 138, 1.6.2005, s. 3).

Žaloba podaná dne 16. srpna 2005 – Kustom Musical Amplification v. OHIM

(Věc T-317/05)

(2005/C 271/46)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Kustom Musical Amplification Inc. (Cincinnati, Spojené státy americké) (zástupci: M. Edenborough a T. Bamford, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu č. 1035/2004-2, nebo jej, podpůrně, zrušit částečně tak, aby určení zboží bylo omezeno na „Strunné nástroje, zejména profesionální elektrické kytary“ ve třídě 15;

— předat přihlášku ochranné známky Společenství č. 3 206 372 úřadu ke zveřejnění;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení stěžovatelky/žalobkyně vynaložené jí v tomto odvolacím řízení a v odvolacím řízení před odvolacím senátem a před průzkumovým referentem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Trojrozměrná ochranná známka znázorňující tělo tzv. Beast-kytary pro zboží ve třídě 15 (strunné nástroje, zejména kytary) (přihláška ochranné známky Společenství č. 3 206 372)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky ochranné známky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94.

Žaloba podaná dne 25. srpna 2005 – AstraZeneca v. Komise

(Věc T-321/05)

(2005/C 271/47)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: AstraZeneca AB (Södertälje, Švédsko) a AstraZeneca plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: M. Brealey, M. Hoskins, F. Murphy, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobkyň

- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 15. července 2005 týkající se řízení podle článku 83 Smlouvy o ES a článku 54 Dohody o EHP (věc COMP/A.37.507/F3 – AstraZeneca)
- uložit Komise náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím uložila Komise oběma žalobkyním pokutu ve výši 46 000 000 eur a první žalobkyni uložila další pokutu ve výši 14 000 000 eur za porušení článku 82 ES a článku 54 Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Komise shledala, že počínaje rokem 1993 žalobkyně úmyslně uváděly patentové zástupce, vnitrostátní soudy a patentové úřady v omyl za účelem získání dodatkových ochranných osvědčení, o kterých věděly, že na ně nemají nárok, pro jejich patentem chráněný výrobek „omeprazole“, aktivní látku léčivého přípravku žalobkyň „Losec“. Komise rovněž shledala, že v letech 1989 až 1999 žalobkyně uskutečňovaly strategii selektivního stahování tobolek jejich výrobku „Losec“, nahrazování těchto tobolek tabletami „Losec“ a vyžadování zrušení registrace povolení uvedení na trh tobolek v Dánsku, Norsku a Švédsku. Rozhodnutí poukazuje na to, že obě porušení byla uskutečněna s úmyslem nespravedlivého omezení hospodářské soutěže generických léčiv a paralelního dovozu.

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise z několika důvodů. Především tvrdí, že Komise chybně vymezila relevantní trh jako trh inhibitorů protonové pumpy, používaných k léčbě nemoci týkající se žaludečních kyselin, a z relevantního trhu vyloučila blokátory histaminových receptorů. Toto zjištění rovněž ovlivňuje zjištění Komise o dominantním postavení, neboť podle žalobkyň napadené rozhodnutí nebere v úvahu, zda by

žalobkyně měly dominantní postavení, i pokud by do příslušného trhu byly zahrnuty blokátory histaminových receptorů.

Žalobkyně dále napadají zjištění Komise o porušení z právního i faktického hlediska. Pokud jde o tvrzené uvádění v omyl, co se týče patentů, žalobkyně se domnívají, že taková zavádějící uvádění údajů uskutečněná při uplatňování práv průmyslového vlastnictví mohou být podle práva zneužitím teprve a pouze tehdy, pokud nepoctivě nabytá práva jsou uplatněna nebo mohou být uplatněna. Žalobkyně se rovněž domnívají, že článek 82 ES, vykládán řádně, jim neukládá povinnost zachovat povolení uvedení na trh výrobku, se kterým již neobchodují, pouze z toho důvodu, že by tím generikům a paralelním dovozům usnadnili konkurovat mu.

Žalobkyně rovněž napadají skutková zjištění Komise v případě obou porušení. Tvrdí, že Komise neuvedla důkazy dokazující řádným právním standardem tvrzené zneužití práv průmyslového vlastnictví a že navíc neexistovala strategie selektivní výměny tobolek „Losec“ za tablety „Losec“ nebo selektivního stahování povolení uvedení na trh tobolek.

Žaloba podaná 25. srpna 2005 – Estonsko proti Komisi

(Věc T-324/05)

(2005/C 271/48)

*Jednací jazyk: estonština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Estonská republika (zástupce: Lembit Bibo, vládní zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobkyně

zrušit nařízení Komise (ES) č. 832/2005 (Úř. věst. L 138, 1.6.2005, s. 3).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení nařízení Komise (ES) č. 832/2005 ze dne 31. května 2005, kterým se stanoví přebytké množství cukru, izoglukózy a fruktózy pro Českou republiku, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Polsko, Slovinsko a Slovensko (!).

Žalobkyně předkládá následující argumenty:

- porušení podstatných procesních náležitostí při vydání nařízení (ES) č. 832/2005: porušení zásady společné odpovědnosti, jelikož člen Komise Fischer Boel byl před vydáním nařízení požádán o stanovení množství cukru, které má být vyloučeno z trhu;
- ve vztahu k prováděcím nařízením ke Smlouvě o ES nesoulad nařízení č. (ES) 832/2005 s nařízením (ES) č. 60/2004, jež je jeho právním základem, protože:
 - a) nařízení (ES) č. 832/2005 je v rozporu s článkem nařízení (ES) č. 60/2004, jelikož při stanovení nadbytečných množství cukru zohledňuje množství cukru skladovaná v soukromých hospodářstvích,
 - b) Komise v rozporu s čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 60/2004 nezohlednila zvláštní okolnosti, ve kterých docházelo v Estonsku k hromadění zásob;
- porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 253 ES, jelikož nařízení č. 832/2005 neobsahuje odůvodnění, proč byly zásoby cukru v soukromých hospodářstvích přičteny k nadbytečným množstvím cukru, a rovněž proč nebyly zohledněny okolnosti, ve kterých docházelo k hromadění zásob;
- porušení zásady řádné správy, jelikož Komise při vydání nařízení (ES) č. 832/2005 nezohlednila zvláštní okolnosti, ve kterých docházelo v Estonsku k hromadění zásob, mezi jinými rovněž ani vlastní přičinění Evropské unie ke zvýšení dovozu cukru;
- porušení zásady dobré víry, jelikož nebyla učiněna opatření pro zabránění zvýšení vývozu z Evropské unie do Estonska, naopak byly učiněny kroky ve vztahu k protipatřením Estonska;
- porušení zásady zákazu diskriminace, jelikož v důsledku stanovení nadbytečných množství cukru v souladu s nařízením (ES) č. 832/2005 se Estonsko dostalo do horší pozice v porovnání s tzv. starými členskými státy, a případná prováděcí opatření k nařízení (ES) č. 832/2005 by působila diskriminačně na estonské podniky a hospodářství ve srovnání s odpovídajícími skupinami nebo podniky ve starých členských státech;
- porušení vlastnického práva podniků a/nebo soukromých hospodářství, jelikož případná prováděcí opatření k nařízení (ES) č. 832/2005 by na ně uložila omezení, což by nemohlo být odůvodněno legitimními cíli a jednalo by se o nepřiměřený zásah do jejich práv;
- porušení zásady proporcionality, jelikož závazek vyplývající z nařízení (ES) č. 832/2005 k vyloučení z trhu množství

cukru odpovídajícího množstvím nahromaděným v soukromých hospodářstvích nevede k legitimnímu cíli a stanoví nepřiměřený zásah do jejich práv.

(¹) Úř. věst. L 138, 1.6.2005, s. 3.

Žaloba podaná dne 8. září 2005 – Španělské království v. Komise Evropských společenství

(Věc T-341/05)

(2005/C 271/49)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupce: D. Juan Manuel Rodríguez Cárcano, abogado del Estado)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhy žalobce

- Zrušit zařazení Ceuty a Melilly do kategorie L01 přílohy nařízení Komise (ES) č. 909/2005 ze dne 16. června 2005, kterým se stanoví vývozní náhrady pro mléko a mléčné výrobky.
- Uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti nařízení Komise (ES) č. 909/2005 ze dne 16. června 2005, kterým se stanoví vývozní náhrady pro mléko a mléčné výrobky (¹), v rozsahu, v němž celkově vylučuje Ceutu a Melillu jako možná místa určení pro účely vývozní náhrady pro mléčné výrobky. Takové vyloučení slouží cíli odstranit určité protiprávní obchodní transakce, spočívající ve vývozu určitých výrobků na tato dvě místa, s vyplacením příslušné náhrady, aby byly po zpracování znovu dovezeny na území Společenství bez zaplacení jakéhokoliv cla.

Na podporu svých návrhů žalující stát uvádí:

- Porušení čl. 31 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1255/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s mlékem a mléčnými výrobky⁽¹⁾, protože napadené opatření nelze odůvodnit žádným z důvodů, které tento článek uvádí, a podpůrně, protože je založeno na neprokázaných skutečnostech.
- Porušení čl. 31 odst. 2 téhož nařízení, protože nebyla vzata v úvahu povaha produktu. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že i kdyby bylo možné mít za to, že vyloučení podvodu může odůvodnit zrušení náhrad, pokud jde o konkrétní místo určení, při přijetí opatření bylo zohledněno pouze

místo určení vývozu, přičemž byly bez rozdílu dotčeny všechny produkty, na jejichž vývoz na Ceutu a Melillu se vztahují náhrady. Další porušení uvedeného článku spočívá v tom, že napadené opatření způsobuje diskriminaci mezi zemědělci.

- Porušení zásady zákazu diskriminace.
- Existence zneužití pravomoci v projednávaném případě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 154, 17.6.2005, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 48; Zvl. vyd. 03/25, s. 366.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE**Složení přísahy nových soudců Soudu pro veřejnou službu Evropské unie**

(2005/C 271/50)

Paní Boruta, p. Gervasoni, p. Kanninen, p. Kreppel, p. Mahoney, p. Tagaras a p. van Raepenbusch, jmenovaní od 1. října 2005 soudci Soudu pro veřejnou službu Evropské unie rozhodnutím Rady ze dne 22. července 2005 o jmenování soudců Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ⁽¹⁾, složili dne 5. října 2005 před Soudním dvorem přísahu.

(¹) Úř. věst. L 197, 28.7.2005, s. 28.

Volba předsedy Soudu pro veřejnou službu

(2005/C 271/51)

Dne 6. října 2005 zvolili soudci Soudu pro veřejnou službu, v souladu s článkem 3 rozhodnutí Rady ze dne 22. července 2005 o jmenování soudců Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ⁽¹⁾ a čl. 4 odst. 1 přílohy I protokolu o statutu Soudního dvora ⁽²⁾, p. Mahoneyho předsedou uvedeného soudu na dobu od 6. října 2005 do 5. října 2008.

(¹) Úř. věst. L 197, 28.7.2005, s. 28

(²) Úř. věst. L 333, 9.11.2004, s. 9

III

(Oznámení)

(2005/C 271/52)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 257, 15.10.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 243, 1.10.2005

Úř. věst. C 229, 17.9.2005

Úř. věst. C 217, 3.9.2005

Úř. věst. C 205, 20.8.2005

Úř. věst. C 193, 6.8.2005

Úř. věst. C 182, 23.7.2005

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
